

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 У 003343 18 Увп
Бања Лука, 11.12.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Смиљане Мрша председника вијећа, Душка Бојовића и Страхине Ћурковића чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби В.Б. рођене Т. из М., ..., заступаној по пуномоћнику Н.Т. адвокату из В., улица ... (у даљем тексту: тужила), против рјешења број ... од 2.6.2017. године Управе (у даљем тексту: тужена), у предмету исправке уписа у катастарском операту, одлучујући о захтјеву тужиле за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 У 003343 17 У од 10.11.2017. године, у нејавној сједници одржаној дана 11.12.2019. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиле за накнаду трошкова састава тужбе и захтјева за ванредно преиспитивање пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом је одбијена тужба против уводно означеног акта тужене, којим је одбијена жалба тужиле изјављена против рјешења Подручне јединице тужене у Х.П. (у даљем тексту: Подручна јединица Х.П.), којим се по службеној дужности дозвољава исправка грешке погрешног уписа носиоца права у листу непокретности (л.н.) број 39 к.о. Ј., тако што се умјесто В.(О.)Т. уписује О.(В.)Т., на основу рјешења Комисије за излагање на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима за к.о. Ј. (у даљем тексту: Комисија) број ... од 26.4.2014. године.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да како је рјешавајући по службеној дужности, у предмету исправке погрешног уписа носиоца права у листу непокретности, утврђено да је из техничких разлога приликом преузимања базе излагања за к.о. Ј. за објаву у листу непокретности број 39, начињена грешка тако што је умјесто О.(В.)Т. уписан без правног основа В.(О.)Т., Подручна јединица Х.П. је, на основу рјешења Комисије од 26.4.2014. године којим је утврђено да се као носилац права својине на предметним непокретностима уписује О.(В.)Т. са дијелом 1/1, дозволила у смислу одредбе члана 140. Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Службени гласник РС“ број 6/12 и 110/16, у даљем тексту: Закон о премјеру и катастру) исправку грешке погрешног уписа, што је правилно потврђено оспореним актом.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилца оспорава њену законитост због разлога из члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), то јест због повреде закона, другог прописа или општег акта и повреде прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да је у жалби на првостепено рјешење указивала да су рјешењем о наслеђивању Општинског суда у С. број ... од 28.11.1985. године након смрти О.Т., на имовини евидентираној у посједовном листу (п.л.) број 39 к.о. Ц.Р., наследницима проглашени В.Т. са 3/7 дијела, а и Б.Т., Р.П., С.Т. и Д.Т. са по 1/7 дијела, те уписани у п.л. број 39 к.о. Ц.Р., па ако је већ вршен надзор и промијењено рјешење, онда је требало да се та лица и упишу у лист непокретности са наслијеђеним идеалним дијеловима, будући да су фактички и корисници те имовине, тако да је већ 30 година посједују и плаћају порез на њу од 1974. године. Како је све до 2015. године на подручју к.о. Ц.Р. на снази био стари катастарски премјер, евидентирана имовина у земљишним књигама и катастарском оперативу је имала иста обиљежја, броја парцеле и површине, па ако Комисија није позивала никог од уписаних лица, онда је то морала урадити Подручна јединица Х.П. и исправити грешке самог поступка правилном примјеном Закона о премјеру и катастру, имајући у виду да је члановима 79. и 80. тог закона прописана обавезност позивања странака на расправу, а и поступање управног органа када не зна адресу странака у поступку. Наглашава да Комисија нема доказа да је покушавала позвати као странку било кога од уписаних наследника О.Т. у п.л. број 39 к.о. Ц.Р., нити да им је постављен привремени заступник, због чега поступак излагања на јавни увид података и утврђивања права на непокретностима није правилно проведен. Сходно томе је мишљења да је чињенично стање неправилно и непотпуно утврђено, а и неправилно примијењено материјално право, па предлаже да се побијана пресуда укине или да се преиначи тако да се тужба уважи и поништи оспорени акт и првостепено рјешење, те да се грешка у катастарском оперативу исправи тако што ће се на предметним непокретностима уписати наследници О.Т. према поменутом рјешењу о наслеђивању Општинског суда у С. Такође предлаже да се тужена обавезе да јој надокнади трошкове поступка, по основу састава тужбе по пуномоћнику адвокату у износу од 800,00 КМ, као и састава предметног захтјева у износу од 900,00 КМ, укупно 1.700,00 КМ.

Тужена у одговору на захтјев остаје код разлога датих у образложењу оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговор тужене на захтјев, побијану пресуду и остале списе предмета, по одредбама члана 39. ЗУС-а, одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је рјешењем Комисије број ... од 24.6.2014. године, утврђен садржај непокретности у привременом листу непокретности (ПЛН) број 67 к.о. Ј., који се састоји од земљишта означеног бројем катастарске парцеле 42 и стамбеног објекта на том земљишту, при чему је на тим непокретностима утврђено право својине у корист О.(В.)Т., тако да ће се на основу тог рјешења извршити упис података о непокретностима и носиоцима права на непокретностима. У образложењу тог рјешења је констатовано да је поменута парцела била уписана у зк. улошку број 111 к.о. Ц.Р., а у пл. број 39 к.о. Ц.Р. уписана на име Р.П. рођене Т., Б.(О.)Т., Д.(О.)Т., С.(О.)Т., са дијеловима од по 1/7, а и В.(О.)Т. са дијелом 3/7, па како су та лица као непознати корисници уписани, код чињенице да је О.(В.)Т. уписан у земљишној књизи као власник, те непокретности су сходно томе и уписане на О.(В.)Т. На основу тог рјешења Комисије, како је дана

26.5.2015. године успостављен катастар непокретности за к.о. Ј. у складу са одредбама Закона о премјеру и катастру, чиме је престао да важи катастар земљишта и земљишна књига за ту катастарску општину, Подручна јединица Х.П. је по службеној дужности, на основу члана 140. став 3. тог закона, дозволила исправку грешке погрешног уписа носиоца права, тако што ће се у катастарском оперативном у л.н. број 39 (раније ПЛН број 67) к.о. Ј. умјесто имаоца права својине В.(О.)Т. са 1/1 дијела, на основу поменутог рјешења Комисије уписати О.(В.)Т. са 1/1 дијела, а у „Б“ листу л.н. број 39 к.о. Ј. извршити упис забиљежбе да рјешење о дозволи уписа није правоснажно, те да ће се по правоснажности рјешења извршити по службеној дужности брисање забиљежбе. У образложењу тог рјешења је наведено да како је из техничких разлога приликом преузимања базе излагања за к.о. Ј. за објаву, начињена грешка тако да је умјесто О.(В.)Т. уписан без правног основа В.(О.)Т., па да би подаци били исправни, то је на основу поменутог рјешења Комисије одлучено да се дозвољава исправка грешке погрешног уписа носиоца права у листу непокретности. Оспореним актом је одбијена жалба тужиле, а оспорени акт је оснажен побијаном пресудом са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда је правилна а самим тим законита.

Како је рјешењем Комисије од 24.6.2014. године, утврђен садржај непокретности у ПЛН број 67, тако да је на предметним непокретностима као власник уписан О.(В.)Т., те како је дана 26.5.2015. године ступио на снагу катастар непокретности за к.о. Ј., а основан у складу са одредбама Закона о премјеру и катастру, чиме је престао да важи катастар земљишта и земљишна књига за к.о. Ј., правилно је првостепеним рјешењем које чини правно јединство са оспореним актом, а на основу поменутог рјешења Комисије, дозвољена исправка грешке погрешног уписа носиоца права на предметним непокретностима, како је то и образложено у рјешењу Подручне јединице Х.П. То је правилно потврђено оспореним актом, с обзиром да је чланом 140. наведеног закона прописано да у поступку одржавања катастра непокретности тужена управа по службеној дужности или на захтјев странке исправља све утврђене грешке, недостатке и пропусте у подацима о непокретностима (став 1), које грешке, недостаци и пропусти се могу исправити без временског ограничења (став 2), о којој исправци подручна јединица тужене доноси рјешење, против којег се може изјавити жалба (став 3), како је то све и учињено у конкретном случају, које рјешење Подручне јединице Х.П. је потврђено оспореним актом.

Имајући у виду да је на основу поменутог рјешења Комисије од 24.6.2014. године, дозвољена исправка грешке погрешног уписа носиоца права у листу непокретности, на другачије одлучивање нису од утицаја приговори тужиле којим оспорава то рјешење Комисије наводећи да је проведен скраћени поступак и да нису саслушане све странке у поступку. То из разлога што предмет управног спора у којем је донесена побијана пресуда није било наведено рјешење Комисије, па се ти приговори могу истицати једино у поступку оспоравања тог рјешења Комисије, а не и рјешења Подручне управе Х.П. које је донесено на основу тог рјешења Комисије, а које рјешење Подручне јединице Х.П. је правилно потврђено оспореним актом, о чему су у побијаној пресуди дати довољно јасни и аргументовани разлози, које у свему прихвата и овај суд, тако да се не могу довести у сумњу наводима предметног захтјева.

Стога није од утицаја позивање тужиље на наводне пропусте учињене у поступку излагања на јавни увид података о непокретностима и утврђивања права на непокретностима, у којем поступку је донесено рјешење Комисије од 24.6.2014. године, сходно чему није од утицаја ни позивање тужиље на рјешење о наслеђивању Општинског суда у С. број ... од 28.11.1985. године у којем је утврђено да су наследници иза О.(В.)Т., његова дјеца В.Т. са дијелом 3/7, те Б.Т., Р.П. рођена Т., С.Т. и Д.Т. са по 1/7 дијела, а такође није од утицаја ни позивање тужиље на Допунско рјешење о наслеђивању Основног суда у В. број ... од 24.4.2017. године, којим је за наследника иза умрлог В.(О.)Т. оглашена тужиља са правом својине 1/1 дијела, које рјешење је донесено након оспореног акта, због чега и не може утицати на његову законитост, тако да наведени разлози тужиље једино могу бити предмет понављања управног поступка окончаног рјешењем Комисије, уколико су за то испуњени услови предвиђени одредбама Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ број 13/02, 87/07, 50/10).

С обзиром на изнесено, по оцјени овог суда, доношењем побијане пресуде није остварен ни један од разлога из одредбе члана 35. став 2. ЗУС-а, који се односе на повреду закона, другог прописа или општег акта и повреду прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари, тако да се захтјев тужиље, а на основу одредбе члана 40. став 1. истог закона, одбија.

Одлука о трошковима поступка из става 2. изреке ове пресуде, заснива се на одредбама чланова 49. и 49а. ЗУС-а, јер је тужиља изгубила управни спор, па јој не припада ни право на накнаду трошкова по основу састава тужбе по пуномоћнику адвокату о којим трошковима и није одлучено побијаном пресудом иако су ти трошкови захтијевани тужбом, а такође јој не припада ни право на накнаду трошкова састава предметног захтјева по пуномоћнику адвокату.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић